

πολεμῆσαι τοῖς οἰκέταις ἀποστᾶσιν. ἐν τούτοις γὰρ οὐθὲν ἀτέκμαρτον οὐδὲ τυφλὸν τάμφι τε τύχην ζητεῖν ἐν ἀπειρίᾳ δ λόγος· ἀλλὰ πολλὰ τῆς πείρας ἐνέχυρα δίδωσι καὶ Ε δείκνυσι τὴν ὁδόν, ἥ βαδίζει τὸ πεπρωμένον. οὐ γὰρ οἷμαί τιν' ἔρεῖν, ὅτι τμετὰ τούτων ὡς προερρήθη συνέπεσε κατὰ 5 τύχην· ἐπεὶ τί κωλύει λέγειν ἔτερον, ὡς οὐκ ἔγραψε τὰς Κυρίας ὑμῖν Ἐπίκουρος, ὡς Βόηθε, δόξας, ἀλλ' ἀπὸ τύχης καὶ αὐτομάτως οὕτως πρὸς ἄλληλα τῶν γραμμάτων συνεμπεσόντων ἀπετελέσθη τὸ βιβλίον;

12. Ἄμα δὲ τούτων λεγομένων προήιμεν. ἐν δὲ τῷ 10 Κορινθίων οἴκῳ τὸν φοίνικα θεωμένοις τὸν χαλκοῦν, ὃσπερ ἔτι λοιπός ἐστι τῶν ἀναθημάτων, οἱ περὶ τὴν δίζαν ἐντετορευμένοι βάτραχοι καὶ ὕδροι θαῦμα τῷ Διογενιανῷ παρεῖχον, ἀμέλει δὲ καὶ ἡμῖν. οὔτε γὰρ φοίνιξ, F ὡς ἔτερα δένδρα, λιμναῖόν ἐστι καὶ φίλυδρον φυτὸν οὔτε 15 Κορινθίοις τι βάτραχοι προσήκουσιν, ὥστε σύμβολον ἥ παράσημον εἶναι τῆς πόλεως· ὥσπερ ἀμέλει Σελινούντιοι ποτε χρυσοῦν σέλινον ἀναθεῖναι λέγονται, καὶ Τενέδιοι τὸν πέλεκυν ἀπὸ τῶν καρκίνων τῶν γιγνομένων περὶ τὸ καλούμενον Αστέριον παρ' αὐτοῖς· | μόνοι γὰρ ὡς ἔοικεν 400 ἐν τῷ χελωνίῳ τύπον πελέκεως ἔχουσι. καὶ μὴν αὐτῷ γε 21 τῷ θεῷ κόρακας καὶ κύκνους καὶ λύκους καὶ ἴέρακας καὶ πάντα μᾶλλον ἥ ταῦτ' εἶναι προσφιλῆ τὰ θηρία νομίζομεν. εἰπόντος δὲ τοῦ Σαραπίωνος, δτι τὴν ἐξ ὑγρῶν ἥντις ατο τροφὴν τοῦ ἡλίου καὶ γένεσιν καὶ ἀναθυμίασιν δ 25 δημιουργός, εἴθ' Ὁμήρον λέγοντος ἀκηκοώς (γ 1) Ἡέλιος δ' ἀπόρουσε λιπῶν περικαλλέα λίμνην